

**Obecné pokyny ke schopnosti
technických rezerv a odložené daňové
povinnosti absorbovat ztráty**

Úvod

- 1.1. V souladu s článkem 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (dále jen „nařízení o zřízení orgánu EIOPA“)¹ vypracoval orgán EIOPA obecné pokyny ke schopnosti technických rezerv a odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty.
- 1.2. Tyto obecné pokyny se vztahují k čl. 103 písm. c) a k článku 108 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (dále jen „Solventnost II“)² a k článku 83 a článkům 205 až 207 prováděcích opatření³.
- 1.3. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům dohledu podle směrnice Solventnost II.
- 1.4. Cílem následujících obecných pokynů je zakotvit důsledné, účinné a efektivní postupy dohledu a zajistit společnou, jednotnou a důslednou aplikaci práva Unie o výpočtu úprav solventnostního kapitálového požadavku o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty.
- 1.5. Obecné pokyny 1 až 14 se na individuální úrovni vztahují na pojišťovny a zajišťovny používající standardní vzorec a případně také na skupiny používající standardní vzorec.
- 1.6. Obecné pokyny 15 až 22 se vztahují na skupiny používající standardní vzorec a na případy, kdy je použita metoda 1, výhradně nebo v kombinaci s metodou 2. Je-li použita výhradně metoda 2, obecné pokyny 15 až 22 se nepoužijí, protože úprava o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty není dodatečně prováděna na úrovni skupiny. Používá-li se kombinace metod, vztahují se obecné pokyny pouze na konsolidovanou část skupiny.
- 1.7. Obecné pokyny se netýkají oceňování aktiv a závazků kategorie technických rezerv nebo odložených daňových pohledávek v rozvaze podle směrnice Solventnost II, protože se jimi zabývá článek 15 prováděcích opatření.
- 1.8. Výraz „odložená daňová povinnost“ se ve směrnici Solventnost II používá ve dvou kontextech: zaprvé k popisu položek v rozvaze podle směrnice Solventnost II a zadruhé ve spojení s výpočtem daňových úprav solventnostního kapitálového požadavku. Aby nedocházelo k nejasnostem, následující obecné pokyny zavádějí pojem „fiktivní odložená daňová povinnost“ pro položky používané při výpočtu úprav.
- 1.9. Pro účely těchto obecných pokynů byla vytvořena následující definice:
 - Pojem „fiktivní odložená daňová povinnost“ se vztahuje k sumě produktů všech příslušných a podstatných daňových sazeb a všech příslušných

¹ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

² Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

³ Úř. věst. L 12, 17.01.2015, s. 1–797.

a podstatných změn v dočasných rozdílech mezi oceněním v rámci směrnice Solventnosti II a oceněním pro daňové účely, které vyplývají z okamžité ztráty uvedené v čl. 207 odst. 1 prováděcích opatření. V nejjednodušším případě, kdy existuje pouze jediná daňová sazba a všechny ztráty přispívají ke změně dočasných rozdílů, je fiktivní odložená daňová povinnost vyjádřena jako produkt jednotné daňové sazby a ztráta podle čl. 207 odst. 1 prováděcích opatření. „Fiktivní odložená daňová povinnost“ nepředstavuje rozdíl mezi odloženou daňovou povinností před podrobením stresovým testům a po podrobení zátěžovým testům⁴. Podnik by měl vyhodnotit, jaká částka fiktivní odložené daňové povinnosti by mohla být uznána v rozvaze podle směrnice Solventnost II po vzniku ztráty v důsledku zatížení.

1.10. Pokud nejsou některé pojmy v těchto obecných pokynech definovány, je jejich význam definován v právních předpisech uvedených v úvodu.

1.11. Tyto obecné pokyny vstupují v platnost 1. ledna 2016.

Část I: Úprava o schopnost technických rezerv absorbovat ztráty

Obecný pokyn 1 – Výpočet základního solventnostního kapitálového požadavku

1.12. Při výpočtu dopadu některého scénáře na primární kapitál, jak je uveden v článku 83 prováděcích opatření, by podniky měly:

- (a) zachovat beze změn peněžní toky vztahující se k budoucím nezaručeným podílům na zisku a nerediskontovat je a
- (b) pokud scénář ovlivňuje časovou strukturu bezrizikových úrokových měr a zejména pokud se jedná o zatížení na úrovni úrokových sazeb, rediskontovat pouze peněžní toky vztahující se k zaručenému plnění.

1.13. Podniky by měly použít požadavky uvedené v odstavci 1.12 při formulaci budoucích opatření vedení podle čl. 83 odst. 2 písm. a) prováděcích opatření.

Obecný pokyn 2 – Metoda pro stanovení kapitálového požadavku podmodulů při výpočtu základního solventnostního kapitálového požadavku

1.14. Aniž by tím byl dotčen obecný pokyn 1, je-li výpočet modulu nebo podmodulu základního solventnostního kapitálového požadavku založen na vlivu určitého scénáře, orgány dohledu by měly umožnit podnikům, aby stanovily svůj kapitálový požadavek na základě příslušného kapitálového požadavku odvozeného pro výpočet základního solventnostního kapitálového požadavku následujícím způsobem:

- (a) výpočet hodnoty budoucích nezaručených podílů na zisku při zohlednění vlivu příslušného scénáře,

⁴ Příklad konceptu fiktivní odložené daňové povinnosti lze nalézt v příloze k vysvětlivkám.

- (b) výpočet rozdílu mezi hodnotou budoucích nezaručených podílů na zisku ve stávající rozvaze podle směrnice Solventnost II a hodnotou uvedenou v písmenu a),
- (c) připočtení rozdílu v písmenu b) ke kapitálovému požadavku pro modul nebo podmodul odvozený pro výpočet čistého základního solventnostního kapitálového požadavku.

Obecný pokyn 3 – Vliv zatížení na budoucí nezaručené podíly na zisku v čistém výpočtu

1.15. Při stanovení vlivu určitého scénáře na budoucí nezaručené podíly na zisku jako součásti technických rezerv podle čl. 206 odst. 2 písm. b) prováděcích opatření by podniky měly vzít v úvahu:

- (a) dopad příslušného scénáře na budoucí zisky a
- (b) budoucí opatření vedení, která se vztahují k distribuci budoucích nezaručených podílů na zisku v reakci na příslušný scénář.

1.16. Při výpočtu čistého základního solventnostního kapitálového požadavku by podniky měly aplikovat zátěžové testy na úroveň úrokové míry, včetně případných změn v příslušné časové struktuře bezrizikových úrokových měr, která se používá pro diskontaci peněžních toků vztahujících se k budoucím nezaručeným podílům na zisku.

Obecný pokyn 4 – Míry budoucích podílů na zisku

1.17. Pokud předpoklady o budoucích opatřeních vedení na základě scénáře uvedeného v čl. 206 odst. 2 písm. b) prováděcích opatření zahrnují odchylku od měr budoucích podílů na zisku, podniky by měly vzít v rozsahu odchylky v úvahu povahu a působnost podkladové zátěže.

Obecný pokyn 5 – Opatření vedení

1.18. Podniky by měly formulovat předpoklady ohledně budoucích opatření vedení, která se týkají distribuce budoucích nezaručených podílů na zisku, jež odpovídají stávající obchodní praxi.

1.19. Při výpočtu úpravy o schopnost technických rezerv absorbovat ztráty by podniky měly formulovat předpoklady o budoucích opatřeních vedení na úrovni rozčlenění, které se odráží ve všech podstatných a odpovídajících právních, regulatorních a smluvních omezeních týkajících se distribuce budoucích nezaručených podílů na zisku.

Část II: Úprava o schopnost odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty – výpočet

Obecný pokyn 6 – Podrobnosti výpočtu

1.20. Podniky by měly provést výpočet úpravy o schopnost odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty na takové úrovni podrobnosti, která se odráží ve

všech zásadních a odpovídajících nařízeních ve všech platných daňových režimech.

Obecný pokyn 7 – Principy a přístupy k oceňování

- 1.21. Podniky by měly vypočítat úpravu o schopnost odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty na základě podrobení rozvahy podle směrnice Solventnosti II zátěžovým testům a stanovení dopadů na daňovou situaci podniku. Úprava by pak měla být vypočtena na základě dočasných rozdílů mezi hodnotami v rámci směrnice Solventnost II podrobenými zátěžovým testům a odpovídajícími údaji pro daňové účely.
- 1.22. V souladu s požadavky čl. 15 odst. 1 prováděcích opatření by podniky měly vzít v úvahu aktiva a závazky, které jsou uznány pro účely solventnosti a pro daňové účely při výpočtu schopnosti odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty.
- 1.23. Bez ohledu na odstavec 1.22 by orgány dohledu měly umožnit podnikům, aby při stanovení daňových důsledků ztráty uvedené v čl. 207 odst. 1 prováděcích opatření použily přístup založený na průměrných daňových sazbách za předpokladu, že jsou schopny prokázat, že tyto průměrné daňové sazby jsou stanoveny na přiměřené úrovni a že takový přístup nepovede k zásadně nesprávnému výsledku této úpravy.

Obecný pokyn 8 – Připisování ztrát

- 1.24. Jestliže podniky používají přístup založený na průměrných daňových sazbách, měly by ztrátu uvedenou v čl. 207 odst. 1 prováděcích opatření přiřadit jejím příčinám v souladu s čl. 207 odst. 5 prováděcích opatření, pokud výpočet úpravy odložené daňové povinnosti na souhrnné úrovni neodráží všechna zásadní a odpovídající nařízení platných daňových režimů.
- 1.25. V případě, že přiřazení podle odstavce 1.24 neodráží všechna zásadní a odpovídající nařízení platných daňových režimů, podniky by měly ztrátu přiřadit položkám rozvahy s dostatečnou úrovní rozčlenění, aby byl splněn uvedený požadavek.

Obecný pokyn 9 – Ujednání o převodu zisků a ztrát

- 1.26. Pokud podnik uzavře dohodu o převodu zisku nebo ztráty na jiný podnik nebo je-li podnik vázán jiným ujednáním podle stávající daňové legislativy v příslušném členském státu (daňové skupiny) nebo ujednáním, kde k takovému převodu dochází nebo má docházet prostřednictvím kompenzace těchto ztrát vůči ziskům jiného podniku na základě platných pravidel pro daňovou konsolidaci v příslušném členském státu (fiskální unie), měl by podnik při výpočtu úpravy o schopnost odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty vzít tyto dohody nebo ujednání v úvahu.
- 1.27. Pokud je to smluvně dohodnuto a je-li možné, že bude určitá ztráta převedena na jiný podnik, nebo pokud takový převod ztráty vznikne nebo má vzniknout prostřednictvím kompenzace těchto ztrát vůči ziskům jiného podniku

(„přijímající podnik“) poté, co podnik („převádějí podnik“) utrpí okamžitou ztrátu, jak je uvedena v čl. 207 odst. 1 prováděcích opatření, měl by převádějí podnik uznat souvisejí úpravu odložené daňové povinnosti pouze v rozsahu, v němž obdrží pohledávku nebo jiné plnění výměnou za převod pomyslných daňových ztrát.

- 1.28. Převádějí podnik by měl takovou pohledávku nebo jiné plnění uznat pouze v rozsahu, v němž lze tuto úpravu odložené daňové povinnosti uznat podle obecného pokynu 10, nebyla-li ztráta převedena.
- 1.29. Převádějí podnik by měl takovou pohledávku nebo jiné plnění uznat pouze v případě, že je dohoda nebo smluvní ujednání právně účinné a vymahatelné převádějí podnikem s ohledem na převod takových položek.
- 1.30. Je-li hodnota pohledávky nebo jiného plnění podmíněna solventností nebo daňovým postavením přijímajícího podniku nebo stávající daňové konsolidace (fiskální unie) jako celku, převádějí podnik by měl vycházet při oceňování pohledávky nebo jiného plnění ze spolehlivého odhadu hodnoty, která má být dle očekávání přijata výměnou za převedenou ztrátu.
- 1.31. Převádějí podnik by měl ověřit, že přijímající podnik je schopen dodržet svoje povinnosti za stresových okolností, zejména utrpí-li stres v rámci solventnostního kapitálového požadavku, pokud přijímající podnik podléhá směrnici Solventnost II.
- 1.32. Převádějí podnik by měl zohlednit případnou splatnou daň z pohledávky nebo plnění obdrženého ve formě uznané částky fiktivní odložené daňové povinnosti.
- 1.33. Pokud samostatný přijímající podnik podléhá směrnici Solventnost II, neměl by zohlednit převedenou ztrátu při výpočtu úpravy o schopnost odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty.

Část III: Úprava o schopnost odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty – uznání

Obecný pokyn 10 – Dočasná povaha

- 1.34. Podniky by měly uznat fiktivní odložené daňové pohledávky na základě jejich dočasné povahy. Toto uznání by mělo být založeno na rozsahu, v němž je povolena kompenzace podle příslušných daňových režimů. To může zahrnovat kompenzaci vůči minulým daňovým závazkům nebo stávajícím či pravděpodobným budoucím daňovým závazkům.

Obecný pokyn 11 – Zamezení dvojímu započtení

- 1.35. Podniky by měly zajistit, že odložené daňové pohledávky vyplývající z okamžité ztráty podle čl. 207 odst. 1 prováděcích opatření nebudou zajištěny shodnými odloženými daňovými závazky nebo budoucími zdanitelnými zisky, které již zajišťují uznání odložených daňových pohledávek pro účely ocenění v rozvaze podle směrnice Solventnost II v souladu s článkem 75 směrnice Solventnost II.
- 1.36. Podniky by v procesu uznávání fiktivních odložených daňových pohledávek v rozvaze podle směrnice Solventnost II podrobené zátěžovým testům měly dodržet principy uvedené v článku 15 prováděcích opatření.

Obecný pokyn 12 – Uznání založené na budoucích ziscích

- 1.37. Je-li uznávání fiktivních odložených daňových pohledávek podloženo posouzením budoucího zdanitelného zisku, měly by podniky uznat fiktivní odložené daňové pohledávky v rozsahu, v němž je pravděpodobné, že budou mít po utrpění okamžité ztráty k dispozici budoucí zdanitelné zisky.
- 1.38. Podniky by měly použít příslušné techniky pro vyhodnocení dočasné povahy fiktivních odložených daňových pohledávek a načasování budoucích zdanitelných zisků, které splňují následující požadavky:
- (a) posouzení je v souladu s čl. 15 odst. 3 prováděcích opatření,
 - (b) posouzení bere v úvahu vyhlídky podniku po utrpění okamžité ztráty.

Obecný pokyn 13 – Úleva v případech, kdy je prokázání uznatelnosti zatěžující

- 1.39. Orgány dohledu by měly podnikům umožnit, aby při výpočtu úpravy o schopnost absorbovat ztráty nezohledňovaly fiktivní odložené daňové pohledávky, pokud je prokázání jejich uznatelnosti pro podnik zatěžující.

Obecný pokyn 14 – Fiktivní odložené daňové povinnosti

- 1.40. Bez ohledu na čl. 207 odst. 4 prováděcích opatření by podniky měly zahrnout fiktivní odložené daňové povinnosti vyplývající z okamžité ztráty podle čl. 207 odst. 1 prováděcích opatření do výpočtu úpravy o schopnost odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty.

Část IV: Úprava o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti na úrovni skupiny absorbovat ztráty – obecná ustanovení

Obecný pokyn 15 – Působnost

- 1.41. Pojišťovna a zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost by měly použít úpravu o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty, používá-li se metoda 1 nebo kombinace metod, na část konsolidovaných údajů, jak je to stanoveno v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření.

Část V: Úprava o schopnost technických rezerv na úrovni skupiny absorbovat ztráty

Obecný pokyn 16 – Scénáře

1.42. V případě, že standardní vzorec vyžaduje výběr mezi alternativními scénáři, měl by být tento výběr proveden na úrovni skupiny. Za účelem odvození schopnosti technických rezerv absorbovat ztráty v podmodulech výpočtu pro skupinu by měl být pro každou pojišťovnu a zajišťovnu, která je konsolidována v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření, vypočítán scénář odpovídající příslušné skupině s použitím vzorce uvedeného v obecném pokynu 17.

Obecný pokyn 17 – Výpočet čistého základního solventnostního kapitálového požadavku

1.43. Při stanovení schopnosti technických rezerv skupiny absorbovat ztráty na úrovni podmodulu by pojišťovna a zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost měla odvodit čistý výpočet solventnostního kapitálového požadavku pro skupinu na úrovni podmodulu na základě následujícího vzorce s ohledem na schopnost technických rezerv každé pojišťovny nebo zajišťovny, která je konsolidována v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření, absorbovat ztráty, přičemž tam, kde je to na místě, je tato schopnost přepočítána na základě odpovídajícího scénáře:

$$netSCR_{sub-module}^{group} = grossSCR_{sub-module}^{group} +$$
$$- \sum_{solo} \alpha^{solo} \left(grossSCR_{sub-module}^{solo} - netSCR_{sub-module}^{solo} \right) \cdot \min \left(1; \frac{FDB^{solo}}{grossSCR^{solo} - netSCR^{solo}} \right)$$

Kde:

- α^{solo} představuje hodnotu v procentech používanou pro sestavení konsolidované účetní závěrky;

- FDB^{solo} představuje celkovou částku FDB na individuální úrovni pro transakce v rámci skupiny, je-li to nezbytné, podle čl. 339 odst. 2 prováděcích opatření;

- $netSCR_{sub-module}^{solo}$ a $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ by měly být stanoveny v souladu s obecným pokynem 16;

- $grossSCR^{solo}$ a $netSCR^{solo}$ představují souhrnné hodnoty $netSCR_{sub-module}^{solo}$ a $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ pro každou pojišťovnu a zajišťovnu s použitím příslušné korelační matice standardního vzorce nebo schváleného interního modelu.

1.44. Hodnota nBSCR v čl. 206 odst. 1 prováděcích opatření by měla být odvozena s použitím souhrnných matic standardního vzorce nebo schváleného interního modelu. Hodnota budoucích nezaručených podílů na zisku v čl. 206 odst. 1

prováděcích opatření by měla odpovídat té části budoucích nezaručených podílů na zisku, která se vztahuje k části konsolidovaných údajů stanovených v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření.

Obecný 18 – Transakce v rámci skupiny

1.45. Pokud je při přípravě konsolidovaných údajů část nejlepšího odhadu technických rezerv vztahujících se k budoucím nezaručeným podílům na zisku jednotlivých pojišťoven a zajišťoven upravena pro transakce v rámci skupiny v souladu s čl. 339 odst. 2 prováděcích opatření, měla by být odpovídajícím způsobem upravena také celková výše budoucích nezaručených podílů na zisku.

Obecný pokyn 19 – Horní limit

1.46. Úprava o schopnost technických rezerv na úrovni skupiny absorbovat ztráty by neměla překročit hodnotu úprav o schopnost technických rezerv pojišťovny nebo zajišťovny konsolidované v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření absorbovat ztráty.

Obecný pokyn 20 – Alternativní výpočet

1.47. Alternativně k výpočtu navrženému v obecném pokynu 17, pokud existuje přiměřená úroveň homogenity mezi budoucími nezaručenými podíly na zisku pojišťoven nebo zajišťoven držících účast, které jsou konsolidovány v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření, v rámci skupiny, pojišťovna a zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost by měla vypočítat schopnost technických rezerv na úrovni skupiny absorbovat ztráty v souladu s obecným pokynem 21.

1.48. Pojišťovna a zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost by měly být schopny prokázat orgánu dohledu nad skupinou, že podle obchodního a rizikového profilu skupiny je zajišťována přiměřená úroveň homogenity mezi budoucími nezaručenými podíly na zisku v rámci skupiny.

Obecný pokyn 21 – Alternativní výpočet

1.49. V souladu s obecným pokynem 20 by pojišťovna a zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost měly vypočítat úpravu o schopnost technických rezerv absorbovat ztráty s použitím následujícího vzorce:

$$\text{Kde: } Adj_{TP}^{group} = \frac{SCR^{diversified*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo*}} \times \sum_{solo} \alpha^{solo} Adj_{TP}^{solo}$$

- Adj_{TP}^{solo} je úprava o schopnost technických rezerv každé pojišťovny nebo zajišťovny konsolidované v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření absorbovat ztráty;

- α^{solo} představuje hodnotu používanou pro ustavení konsolidovaných účtů v procentech;
- poměr $\frac{SCR^{diversified*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo*}}$ představuje poměrnou úpravu z důvodu účinků diverzifikace na úrovni skupiny a zejména v čitateli $SCR^{diversified*5}$ je solventnostní kapitálový požadavek vypočítaný na základě konsolidovaných údajů v souladu s čl. 336 písm. a) prováděcích opatření, avšak před úpravou o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty, a jmenovatel SCR^{solo*} je solventnostní kapitálový požadavek před úpravou o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti každé pojišťovny nebo zajišťovny konsolidované v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření absorbovat ztráty.

Část VI: Úprava o schopnost odložené daňové povinnosti na úrovni skupiny absorbovat ztráty

Obecný pokyn 22 – Výpočet

1.50. Pojišťovna a zajišťovna držící účast, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost by měly vypočítat úpravu o schopnost odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty s použitím následujícího vzorce:

$$\text{Kde: } Adj_{DT}^{group} = \frac{SCR^{diversified**}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo**}} \times \sum_{solo} \alpha^{solo} Adj_{DT}^{solo}$$

- α^{solo} představuje hodnotu v procentech používanou pro sestavení konsolidované účetní závěrky;
- Adj_{DT}^{solo} je samostatná úprava o schopnost odložené daňové povinnosti každé pojišťovny (zajišťovny) konsolidované v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření absorbovat ztráty;
- SCR^{solo**} je solventnostní kapitálový požadavek po úpravě LAC pro technické rezervy a před úpravou LAC pro odloženou daňovou povinnost každé pojišťovny nebo zajišťovny konsolidované v souladu s čl. 335 odst. 1 písm. a), b) a c) prováděcích opatření absorbovat ztráty; a
- $SCR^{diversified**6}$ je solventnostní kapitálový požadavek vypočítaný na základě konsolidovaných údajů v souladu s čl. 336 písm. a) prováděcích opatření po úpravě LAC pro technické rezervy nebo před úpravou LAC pro odloženou daňovou povinnost.

⁵ $SCR^{diversified*}$ se rovná následujícímu součtu v případě použití standardního vzorce: $SCR^{diversified*} = BSCR^{diversified} + SCR^{operational}$

⁶ $SCR^{diversified**}$ se rovná následujícímu součtu v případě použití standardního vzorce: $SCR^{diversified**} = BSCR^{diversified} + SCR^{operational} + Adj_{TP}^{group}$

Dodržování předpisů a pravidla výkaznictví

- 1.51. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané v souladu s článkem 16 nařízení o zřízení orgánu EIOPA. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o zřízení orgánu EIOPA vynaloží příslušné orgány a finanční instituce veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.
- 1.52. Příslušné orgány, které se těmito obecnými pokyny řídí nebo se jimi hodlají řídit, by je měly vhodným způsobem začlenit do svého rámce regulace či dohledu.
- 1.53. Do dvou měsíců po vydání těchto obecných pokynů v národním jazyce příslušné orgány sdělí orgánu EIOPA, zda se pokyny řídí nebo hodlají řídit, jakož i odůvodnění v případě, že se pokyny řídit nebudou.
- 1.54. Pokud příslušný orgán v řádné lhůtě uvedenou informaci neposkytne, bude se mít za to, že nedodrží povinnost podávat zprávy, a tato skutečnost bude zveřejněna.

Závěrečné ustanovení o přezkoumání

- 1.55. Tyto obecné pokyny přezkoumává orgán EIOPA.